

Św. Sofroniusz: przyjmijmy wraz ze starcem Symeonem jasne i wieczne Światło

„Naszymi oczyma ujrzeliśmy Boga, który stał się człowiekiem. Teraz, skoro zobaczyliśmy Boga obecnego wśród nas i przyjęliśmy Go w duchu na ramiona, staliśmy się nowym Izraelem” – przeczytaj kazanie św. Sofroniusza na święto Ofiarowania Pańskiego

Idźmy wszyscy na spotkanie Chrystusa. Z ochoczym sercem podążajmy wielbiąc Jego tajemnice. Niechaj nikogo nie zabraknie na tym spotkaniu, niech każdy niesie zapaloną świecę. Blask gorejących świec oznacza najpierw Bożą chwałę Tego, który przychodzi, przez którego wszystko jaśnieje od czasu, kiedy blask światła wiecznego rozproszył złe ciemności. Oznacza także i nade wszystko, że trzeba nam z jasną duszą wyjść na spotkanie Chrystusa. Jak bowiem Bogurodzica, Dziewica niepokalana, niosła w swoich ramionach Światło prawdziwe idąc na spotkanie tych, którzy pozostawali w mroku śmierci, tak też i my oświeceni jego promieniami i trzymając w ręku widoczny dla wszystkich płomień, pośpieszajmy naprzeciw Tego, który jest prawdziwym Światłem.

„Światło przyszło na świat” i oświeciło go pogrążonego w mrokach.
„Nawiedziło nas z wysoka Wschodzące Słońce” i oświeciło tych, którzy przebywali w ciemnościach. To misterium dotyczy nas. Dlatego właśnie podążamy trzymając zapalone pochodnie, dlatego biegniemy niosąc

światła. Okazujemy w ten sposób, że zajaśniało nam Światło; wskazujemy także na blask, który my sami od niego otrzymamy. Idźmy więc wszyscy razem, śpieszmy na spotkanie Boga.

*Dziękujemy Bogu, Ojcu
światłości, który zesłał
prawdziwe Światło, rozproszył
ciemności i nas wszystkich
uczynił jaśniejącymi.*

Oto pojawiło się
„Światło prawdziwe,
które oświeca
każdego człowieka,
gdy na świat
przychodzi”.

Oświećmy się nim,
bracia, i świećmy

nim wszyscy. Niechaj nikt z nas nie pozostaje z dala od tego Światła. Niechaj nikt, kto je otrzymał, nie trwa dłużej w ciemnościach. Idźmy wszyscy jaśniejący, idźmy razem wszyscy oświeceni i przyjmijmy wraz ze starcem Symeonem jasne i wieczne Światło. Wraz z nim wychwalajmy i dziękujmy Bogu, Ojcu światłości, który zesłał prawdziwe Światło, rozproszył ciemności i nas wszystkich uczynił jaśniejącymi.

Także i my zobaczyliśmy Boże zbawienie, które Bóg przygotował wobec wszystkich narodów na chwałę nowego Izraela, to jest, nas właśnie. Zobaczyliśmy, i natychmiast zostaliśmy uwolnieni z dawnego mroku grzechu, podobnie jak Symeon po zobaczeniu Chrystusa został wyzwolony z więzów doczesnego życia. My także, przyjąwszy w wierze Chrystusa przychodzącego do nas z Betlejem, z pogan staliśmy się ludem Bożym, albowiem to Chrystus jest zbawieniem danym nam od Boga Ojca. Naszymi oczyma ujrzeliśmy Boga, który stał się człowiekiem. Teraz, skoro zobaczyliśmy Boga obecnego wśród nas i

przyjeliśmy Go w duchu na ramiona, staliśmy się nowym Izraelem.
Czcimy więc obecność Pana coroczną uroczystością, abyśmy nigdy o
niej nie zapomnieli.

*Kazanie św. biskupa Sofroniusza na święto Ofiarowania Pańskiego –
tekst z Liturgii Godzin*